

men. Det forekommer mig at være uimodsigeligt, saaledes som det ogsaa er indrømmet af den sidste meget ærede Taler, at Retsreformen vil gjøre det nødvendigt at komme ind paa Spørgsmaalet om Ændringer i Medicinalforfatningen paa flere Punkter, og det ligger da nær, at man, naar man overhovedet kommer til at være ved denne Sag, saavidt mulig søger at tage den for og omordne den i større Almindelighed, for ikke at sige i dens Helhed. I Dørigt er Opmærksomheden allerede henledet paa Nødvendigheden af en Forandring paa dette Omraade; det er et Spørgsmaal, som ingenlunde ligger brat. Forsaavidt som flere af de ærede Medlemmer have erklæret, at deres Afstemning med Hensyn til Sagens videre Gang vilde bero paa, hvorledes Justitsministeren udtalte sig, skal jeg altsaa til Slutning kun bemærke dette. Forsaavidt som man mener, at man vil arbejde videre paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag, da har jeg den Mening, at der ikke vil komme Noget ud af Sagen, i det Mindste ikke Noget, hvortil Justitsministeren vil kunne slutte sig; forsaavidt man derimod skulde mene, at det vilde være hensigtsmæssigt at arbejde videre paa Sagen i den Retning, at man satte saa at sige et Lovforslag, hvilende paa et andet Grundlag, i Stedet for det foreliggende, ja, da kunde der ganske vist efter min Opfattelse muligvis komme Noget ud deraf, hvortil Justitsministeren kunde slutte sig.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Drenbøll) har Ordet.

Drenbøll: Jeg frastalder Ordet.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 6te Kredts (Mogensen) har Ordet.

Mogensen: Det er min fulde Overbevisning, at vi trænge til, om ikke en Lov som den, her foreligger, saa dog til en Lov, som gaar i samme Retning. Jeg hender mange dygtige og godhjertede Mennesker omkring i Landet, som uden nogenstomhelst Tanke om egen Fordel hjælpe deres trængende Næste med gode Raad i Sygdomstilfælde, og maatte ogsaa bringe dem Medicin og anden Hjælp, uden nogenstunde at tænke paa at tage Betaling derved. Jeg synes dog, det var rigtigt, om vi kunde faae en Lov frem, som kunde forstaae saadanne Mennesker for at blive straffede for deres gode Villie og det Gode, som de øve mod mange af deres trængende Medmennesker. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag gaar til anden Behandling og i et Udvalg, for at vi mulig dog kunde faae en Lov frem, som kunde forandre de bestaaende Forhold. Den høitærede Justitsminister har ogsaa udtalt, at der mulig paa et andet Grundlag, som maatte kunde fremkomme fra Udvalget, kunde blive en

Lov til, som kunde sikke, at disse godhjertede Mennesker ikke skulde kunne straffes for de virkelige Belgjerninger, som de øve mod mange af deres Medmennesker, og som med det Samme kunde forebygge alt videre Kvakksalveri, som det vistnok ikke er ønskeligt skulde blive drevet i større Omfang, end det allerede er Tilfældet.

Udsig: Efter de Ytringer, som vi hørte fra den høitærede Justitsministers Side, forekommer det mig, at jeg og de, som ere af samme Mening som jeg angaaende denne Sag, ikke vel vilde kunne haabe, at en fortsat Behandling af Sagen her i dette Thing skulde kunne føre til noget heldigt Resultat, thi den høitærede Justitsminister bemærkede jo, at en Behandling af Sagen paa Grundlag af det nærværende Lovudkast efter hans Mening ikke vilde kunne medføre noget Udbytte. Et Resultat vilde ifkun kunne fremkomme, hvis man forkastede dette Grundlag aldeles og i Stedet derfor begyndte paa at behandle et helt nyt Lovforslag. Men ligesom det i og for sig vilde være en uregelmæssig Fremgangsmaade med Bevidsthed om, at dette skulde blive Resultatet, at begynde paa en Forhandling i dette Thing om et fra det andet Thing indkommet Forslag, saaledes forekommer det mig ikke heller, at hvad man har set af de tidligere Forhandlinger, der ere foregaaede i denne Sag, giver noget stort Haab om, at noget Resultat ad denne Vej kunde bringes tilveie, i alt Fald ikke inden Sagen er nøiere og omhyggeligere bleven behandlet af Regeringen. Regeringen kan paa en langt bedre Maade og med et ganske andet Haab om at tilveiebringe en Samstemning tage Initiativet i denne Sag, navnlig efter at have indhentet Betænkninger fra Sagskyndige angaaende den hensigtsmæssige Indretning af Forholdet, og det forekommer mig derfor, at jeg efter den Stilling, jeg har indtaget, har Anledning til at foreslaa Thinget at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, idet jeg vil tillade mig at foreslaa den motiveret saaledes: „I den Forventning, at Justitsministeren vil have sin Opmærksomhed henvendt paa en Reform af Kvakksalverlovgivningen, gaar Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der foreligger saaledes nu det af det 6te kongevalgte Medlem (Udsig) stillede Forslag om, at der vedtages følgende Beslutning: „I den Forventning, at Justitsministeren vil have sin Opmærksomhed henvendt paa en Reform af Kvakksalverlovgivningen, gaar Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Den sædvanlige første Behandling af Sagen vil altsaa forsaavidt for Diebliffet hvile, og Forhandlingen vil nu dreie sig om den foreliggende Dagsorden. Hvis der strax kunde finde Afstemning om denne Sted, vilde jeg bringe Sagen til Afslutning i dette Møde, men da flere have ønsket at udtale sig,